

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Πιστεύω πώς θ' ἀκουσθῇ μ' εὐχαρίστησι ἀπ' ὅσους διαβάζουνε τὸ «Νουμᾶ» κ' ἡ δική μου γνώμη γιὰ τὸ κίνημα ποὺ φαίνεται ν' ἀρχίζει οἱ νέοι ἐνάντια στὴ φιλολογικὴ φανλοκρατία τοῦ τόπου μας.

Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ ξεκαθαρισθῇ τὸ κατὰ ποῦ θὰ χτυπήσουνε οἱ νέοι καὶ τί θὰ γυρέψουνε νὰ κάμουνε.

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ δική τους δημιουργικὴ δουλειά, ποὺ πάντα υποθέτουμε πὼς ὑπάρχει, οἱ νέοι ἀποφασίζουνε νὰ χτυπήσουνε τοὺς ἀνάξιους μαζί κ' ἐπιτήδειους—γιατὶ αὐτοὶ ἔναι οἱ ἐπικίνδυνοι—κι' ὄχι τοὺς καλοὺς, ὅπως κάποιον ἐγράφηκε. Κ' ἔπειτα οἱ νέοι δὲ θὰ γυρέψουνε νὰ βάλουνε στὸν τόπο τῆς μιᾶς φανλοκρατίας μιὰν ἄλλην ὅμοια, ὅπως πάλε κάποιος ἔγραψε. Θ' ἀγωνιστοῦνε νὰ ρίξουνε κάθε ψευτοαξία καὶ νὰ σηκώσουνε κάθε ἐργασία π' ἀξίζει. Τέτοιος ἀγώνας εἶναι βέβαια δύσκολος. Μὰ γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ δειλιάζουμε. Πρέπει νὰ κάμουμε ὅ,τι μπορούμε.

Ἐδῶ ἔχουμε στὸ θέατρο μιὰ κλίκα—αὐτὴ τὴν ἴδια κλίκα ποὺ κι' ὁ κ. Ξερόπουλος τὴν ἐπολέμησε, μὰ σήμερα φαίνεται νὰ μὴν τ' ἀρέσει νὰ τὴν πολεμήσουμε. Αὐτὴ τὴν κλίκα ποιὸς νέος ποὺ νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ φιλολογία δὲ θέλει νὰ τὴ χτυπήσῃ;

Ἐδῶ ἔχουμε μιὰ κλίκα ποὺ διευτύνει τὰ γούστα τῆς τάξης ποὺ τὴ λένε καλὴ κι' ἀναπτυγμένη, τῆς τάξης ποὺ διευτύνει τὴν κοινωνία κ' ἔχει τὸν παρὰ. Καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξι τῆς τάξης αὐτῆς, ἡ κλίκα μᾶς δίνει τὴ σαβούρα γιὰ φιλολογία, γιατί ὅλος ὁ ἄλλος κοσμάκης ἐδῶ ἀκλουθᾷ τὰ γούστα τῆς τάξεως αὐτῆς. Δὲ θέλει πόλεμο αὐτὸ τὸ πράμα;

Ἐδῶ ἔχουμε τὸ φιλανθρωπικὸ σῦλλογο «Παρνασσός» ποὺ ἐτιζετάρει «λογίους μὲ ἀνεγνωρισμένον ἢ μὴ φιλολογικὸν ὄνομα.» Καὶ βρίσκει πὼς λόγιόι μὲ ὀνόματα φιλολογικά εἶναι ὅλοι οἱ σεβαστοὶ μας σ' ὅλα τὰλλα διάκοι τῆς Μακεδονίας κι' ὁ κ. Ἀμπελᾶς. Κι' ἐμᾶς ὅλους καὶ μαζί μας καὶ τὸν Κ. Παλαμᾶ καὶ τὸ Δελμοῦζο μᾶς ἀπαγορεύει νὰ ζοῦμε. Αὐτὸ δὲ θέλει πόλεμο;

Ἐδῶ ἔχουμε βιομήχανους ποὺ παρουσιάζουνε τὴν κάθε λογῆς βιομηχανική τους δουλειά γιὰ φιλολογία καὶ τὴ ρεκλαμάρουνε στὰ φύλλα κι' ὁ κο-

σμάκης τὴ χάρτει γιὰ τέτοια. Αὐτὸ δὲ θέλει πόλεμο;

Τὸ λοιπὸν δὲν κυνηγάμε ἴσκιους. Μὰ κι' οὔτε πρέπει νὰ μᾶς φοβᾶται καὶ ν' ἀρχίζει ἀπὸ τώρα νὰ ταμπουρώνεται ὅποιος μὲ εἰλικρίνεια ξεχωρίζει τὴ φιλολογία ἀπὸ τὴ βιομηχανία, ἀπὸ τὸ ἐμπόριο κι' ἀπὸ τὴν ἐρασιτεχνία τοῦ σαλονιοῦ.

Γιὰ τὸ μεγάλον αὐτὸν ἀγώνα μπορεῖ αὐτὴ τὴ στιγμή νὰ μὴν εἶναι μαζεμένοι οἱ καλλίτεροι ποὺ ἔπρεπε νά'ναι.

Μὰ σ' αὐτὸ φταῖνε ὅσοι μπορούσανε νὰ τρέξουνε πρῶτοι γιὰ τὸ ρίξιμο αὐτῆς τῆς φανλοκρατίας καὶ δὲν τὸ κάμανε ἐμποδισμένοι ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμούς τους. ἀπὸ τὸ «ὦχ ἀδερφέ!» τους ἢ ἀπὸ ὅποιαν ἄλλην αἰτία.

Μὰ καὶ τώρα πιστεύουμε πὼς ὅσοι εἶναι σύμφωνοι στὸν ἀγώνα τοῦτον θὰ τὸν ὑποστηρίξουνε. Τὸ περιμένουμε. Καὶ πρῶτους-πρῶτους προσμένουμε νὰ ξανοίξουμε μπροστά μας συναγωνιστὲς τὸ Σικελιανὸ, τὸν Καμπαίνι, τὸ Σκίπη, τὸ Γκόλφη. . .

Εἰν' ὅμως καὶ μερικοὶ ποὺ δὲν μπορούνε φαίνεται νὰ λάβουνε μέρος στὸν ἀγώνα μας, ἀπὸ ἀφορητὴ τὴν κατασκευὴ τοῦ ὀργανισμοῦ τους.

Ἔτσι τὶς προάλλες κάποιος νέος ἐδημοσίεψε μιὰ λογογραφικὴ του ἀπόπειρα μὲ θέμα ἓνα «μανιφέστο». Μὰ τοῦτο καμιά σχέση δὲν εἶχε μὲ τὴν κίνηση π' ἀρχίζει. Γιατὶ ὅταν τὸν ἐκαλέσαμε νὰ λάβῃ μέρος στὴν πραγματοποιήσι τοῦ ἀγῶνα,—γελασμένοι ἀπὸ τὸ θέμα τοῦ μανιφέστου αὐτοῦ,—ἐκεῖνος ἔμεινε τέλεια βουβός κ' ἐκόλωσε ὅταν εἶδε πὼς μπορεῖ νὰ γένῃ καὶ πραγματικὸ κείμενο π' αὐτὸς μόνο στὸ λογογράφημά του τὸ φανταζόντανε.

Καὶ τώρα, λίγα λόγια γιὰ τὸ «Νουμᾶ».

Κάποιος ἔγραψε πὼς τὶς προάλλες τὴν πρώτη φορὰ ποὺ μιζωχτήκαν' οἱ νέοι «βρέθηκαν καὶ ἄλλοι ποὺ παραπονεθῆκανε πὼς ὁ «Νουμᾶς» δὲν ὑποστήριξε ὅσο ἔπρεπε τοὺς νέους». Αὐτὸ κανένας δὲν μπορεῖ, πιστεύω, νὰν τὸ πῇ. Μάλιστα ὁ «Νουμᾶς» μπορεῖ νὰ ποῦμε πὼς ὑποστήριξε τοὺς νέους περισσότερο ἀπ' ὅσο πρέπει κ' ἐλπίζουμε πὼς καὶ τώρα θὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἀγώνα μας γιὰ νὰ πέσῃ ἡ φιλολογικὴ μας φανλοκρατία.